

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a Informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 93/04

16. listopadu 2004

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-245/02

Anheuser-Busch Inc. / Budějovický Budvar, národní podnik

UŽÍVÁNÍ OBCHODNÍHO JMÉNA TOTOŽNÉHO S OCHRANNOU ZNÁMKOU NEBO JÍ PODOBNÉHO MŮŽE PORUŠIT VÝLUČNÁ PRÁVA Z OCHRANNÉ ZNÁMKY

Toto užívání však může být povoleno, pokud se jedná o užívání v dobré víře

Dne 1. února 1967 český pivovar Budvar nechal do československého obchodního rejstříku zapsat své obchodní jméno v češtině ("Budějovický Budvar, národní podnik"), v angličtině ("Budweiser Budvar, National Corporation") a ve francouzštině ("Budweiser Budvar, Entreprise nationale"). V letech 1962 a 1972 Budvar ve Finsku přihlásil ochranné známky Budvar a Budweiser Budvar, ale finské soudy je prohlásily za propadlé v důsledku neužívání.

Od roku 1985 do roku 1992 přihlásil americký pivovar Anheuser-Busch ve Finsku vícero ochranných známek vztahujících se k pivu, zejména Budweiser, Bud, Bud Light a Budweiser King of Beers.

V říjnu 1996 Anheuser-Busch podal žalobu k finským soudům, kterou se domáhal toho, aby bylo Budvaru ve Finsku zakázáno užívání určitých ochranných známek (Budějovický Budvar, Budweiser Budvar, Budweiser, Budweis, Budvar, Bud a Budweiser Budbrau) pro uvádění na trh a prodej piva. Anheuser-Busch uplatňoval, že tato označení mohou být zaměněna s jeho vlastními ochrannými známkami. Budvar uplatňoval, že podle mezinárodního práva mu zápis jeho obchodního jména ve Finsku poskytuje starší právo a že toto právo je tudíž chráněno.

Jelikož právo ochranných známek patří do oblasti práva Společenství, v tomto případě na základě směrnice z roku 1989¹, Korkein oikeus (Nejvyšší soud, Finsko), kterému věc byla předložena v posledním stupni, položil Soudnímu dvoru ES několik otázek týkajících se výkladu Dohody TRIPS, zejména jejího článku 16, který se týká rozsahu výlučných práv plynoucích z ochranné známky. Jedná se o druhý spor mezi těmito pivovary, který byl

¹ První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní podpisy členských států o ochranných známkách, Úř. věst. 1989, L 40, s.1

Soudnímu dvoru předložen, první vedl k rozsudku Budějovický Budvar² (C-216/01) ze dne 18. listopadu 2003.

Použitelnost Dohody TRIPS z hlediska její časové působnosti

Soudní dvůr podotýká, že jednání vytykaná Budvaru ve Finsku začala sice před datem použitelnosti Dohody TRIPS (1. ledna 1996), ale pokračovala po tomto datu. Ačkoliv Dohoda TRIPS neukládá povinnosti pro „jednání, která se stala“ před datem její použitelnosti, nevylučuje tyto povinnosti pro situace, které pokračují po tomto datu. V důsledku toho Soudní dvůr konstatuje, že Dohoda TRIPS se v projednávaném případě použije.

Za jakých podmínek se může majitel ochranné známky bránit užívání obchodního jména?

Soudní dvůr připomíná, že zásadní funkcí ochranné známky je zaručovat spotřebiteli původ výrobku. V tomto ohledu vnitrostátnímu soudu přísluší, aby ověřil, zda cíloví spotřebitelé jsou schopni si označení tak, jak je užíváno Budvarem, vyložit jako označující podnik původu výrobků a sloužící tudíž k rozlišování dotčených výrobků. Pokud je tato podmínka naplněna a pokud se jedná o užívání „v obchodním styku“, ochrana ochranné známky poskytnutá právem Společenství je absolutní v případě totožnosti označení a ochranné známky, jakož i zboží a služeb.

Naopak pokud finský soud zjistí, že Budvar užívá označení nikoliv k rozlišování dotčených výrobků, ale jako své obchodní jméno nebo obchodní firmu či název, musí vycházet ze svého právního řádu za účelem určení rozsahu a obsahu ochrany poskytnuté společností Anheuser-Busch.

Poctivé užívání obchodního jména

Soudní dvůr však uvádí, že Dohoda TRIPS a směrnice z roku 1989 umožňují třetím osobám používat označení k uvedení svého jména nebo adresy. Tato výjimka je podřízena podmínce, že se jedná o užívání v dobré víře (podle Dohody TRIPS) nebo v souladu s poctivými zvyklostmi (podle směrnice z roku 1989). Dodržování této podmínky musí být posuzováno se zohledněním míry, v níž by jednak užívání obchodního jména bylo chápáno veřejností tak, že označuje vztah mezi výrobky třetí osoby a výrobky majitele ochranné známky nebo oprávněné osoby, a jednak v níž si toho třetí osoba měla být vědoma. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby přistoupil k celkovému posouzení všech relevantních okolností (například opatřování lahví etiketami) za účelem posouzení, zda by Budvar mohl být posuzován tak, že provozuje nekalou soutěž ve vztahu ke společnosti Anheuser-Busch.

Může obchodní jméno zakládat starší „existující“ právo?

Soudní dvůr podotýká, že podle Dohody TRIPS je-li nositel obchodního jména držitelem práva, které vzniklo dříve, než právo z ochranné známky, se kterou se mělo dostat do střetu, užívání tohoto jména nemůže být zakázáno. Soudní dvůr konstatuje, že obchodní jméno zakládá právo, které patří do působnosti Dohody TRIPS a může tudíž představovat starší právo. Finským soudům přísluší, aby ověřily, zda právo Budvaru bylo právem „existujícím“, a tedy chráněným v okamžiku, kdy se jej Budvar dovolává za účelem obrany proti nárokům společnosti Anheuser-Busch. Soudní dvůr připomíná, že ochrana obchodního jména musí být zajištěna, aniž by byla podřízena jakékoliv podmínce zápisu. Je však možné, aby vnitrostátní právo uložilo podmínky vztahující se k minimálnímu užívání nebo minimální známosti

² Věc C-216/01 Budějovický Budvar proti Rudolf Ammersin GmbH

obchodního jména.

Konečně Soudní dvůr vysvětluje, že pojem staršího práva znamená, že základ dotyčného práva musí časově předcházet získání dotyčné ochranné známky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: angličtina, francouzština, němčina, finština, čeština

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=cs>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Christopher Fretwell

Tel.: (00352) 4303 3355 Fax: (00352) 4303 2731